

Peter Wasmund

**Programma Quo ad exequias funebres Quas ... Vir Dn. Theodorus Varmeier I.U.D.
... eiusq[ue] uxor charissima Desideratissima suae filiolae Elisabethae Hodie ...
paratas cupiunt : Omnes omnium ordinum Academiae cives peramanter invitat**

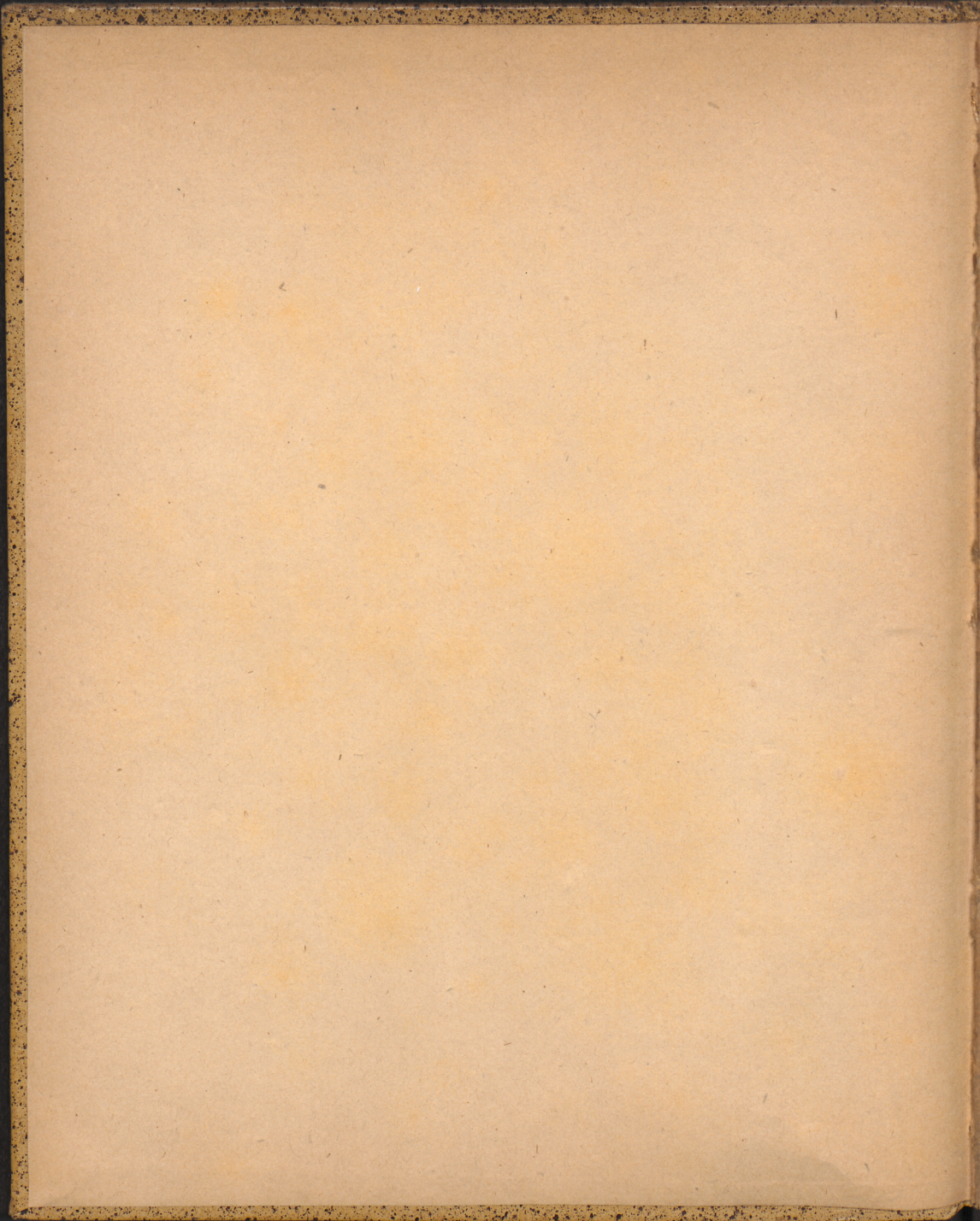
Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77713831X>

Druck Freier Zugang

Wasmundt, P.,
in E. Varmeier
Rost. 1631.

Programma

Quo
Ad exequias funebres

Quas
Clarissimus & Consultissimus Vir

DN. THEODORUS
V ARMEIER

J. U. D. & judicij Provincialis ac Ec-
clesiastici in Megapoli Advocatus & Procurator
vigilantissimus, ejusq; uxor cha-
rissima

Desideratissima sua filiola

ELISABETHÆ

*Hodie hora prima pomeridiana in templo Mariano
paratas cupiunt,*

RECTOR

Academiae Rostochiensis

PETRUS WASMUNDT

J. U. D. & Professor.

*Omnes omnia in ordinum Academiae cives per-
manenter invitatur.*

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
Anno M. DC. XXXI

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the texture of the paper. Some words are faintly visible, such as "BASSABETHA" and "WILMUND".

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
PETRUS WASMUNDT
J. U. D. & Professor.

DE anima hominis, e-
jusq; vel mortalitate vel
immortalitate, alia fuit
Ethnicorum & hæreticorū
quorundam; alia Christia-
norum opinio. Pleriq; e-
nim Ethnici non solum in
magna securitate, immemores futuræ vitæ, im-
pîe vixerunt, sed etiam perpetua monumenta
suæ profanitatis ad posteritatem extare laudi
sibi duxerunt. Aristoxenus Philosophus asse-
rere ausus fuit, nullam omninò esse animam,
etiam cum vivit in corpore; sed sicuti in fidibus
ex intensione nervorum efficitur suavis sonus
atq; cantus, quem Musici harmoniam vocant;
ita in corporibus ex compage viscerum ac vi-
gore membrorum vim sentiendi existere, quo
nihil delirius dici potest. Majori autem ad-
A 2 mira-

miratione dignum videtur, quod in populo
Dei Sadducæi, qui, corrupti Philosophia Græ-
ca, multa cum Epicuræis habuerunt commu-
nia, palam carnis resurrectionem Angelos &
Spiritus impugnare & negare ausi fuerint, sicut
ex sacris literis videre licet. Quis porro sine
rubore vel potius horrore proferte audet, non
paucos reperiri, qui etsi Christiani perhiberi
volunt, tamen præcipuum articulum fidei suæ,
vel non credere, vel in dubium vocare, vel
etiam omninò impugnare audent, ut patrum
nostrorum memoria de Serveto & alijs literis
proditum est, qui etiam animæ mortalitatem
asserere conati fuere. Manichæi sanè, ut ex
Augustino liquet, resurrectionem carnis nega-
bant; pro ea tamen *μετεμψύχων* substituebant,
per quam humanæ animæ in alia corpora mi-
grarent, eorum nempe, quos quisq; in hac vi-
ta amasset, vel etiam occidisset: ut, qui mu-
scam vel murem occidisset, in muscam vel mu-
rem mutaretur: atq; ut ulterius delirare per-
gebant, contrariam sortem ille sortiretur ho-
mo, quam hic quisq; nostrum habuisset: dives
nimirum in pauperem, pauper in divitem re-
nasceretur. Quid autem obsecro veris Chri-
stianis absurdius hac opinione, aut quid illis
reliquum

reliquum solatij esset, si spes alterius vitæ felici-
cissimæ post tot ærumnas illis auferretur: Re-
ctè itaq; post Apostolum Ignatius dicit: Si in
hac vita tantum in Christo speramus, misera-
biliores sumus omnibus hominibus. Si mortui
non resurgunt, edamus, bibamus, cras enim
morimur: Hoc vero modo affectis nobis, quod
discrimen erit inter nos & bestias, quæ futuro-
rum nullam habentes rationem solum carna-
lem appetitum habent: destitutæ enim sunt
ratione, mentem intus gubernante. Huc spe-
ctat doctrina Chrysof. Quum, inquit, videris
justum premi & vexari aduersa valetudine, &
innumerabilibus aduersitatibus vitam finire;
dic ipsi, nisi esset resurrectio & iudicium, ne-
quaquam Deus tanta mala passum, nullo bono
fruitum, sineret hinc demigrare, unde planum
est, quod aliam ipsi vitam paravit, præsentem
hac suaviorem, ac multo optabiliorem. Enim-
vero qua ratione id consisteret, quod improbos
multos præsentem hanc vitam in delitijs dege-
re passus est, justos vero multos in innumera-
bilibus reliquit malis: cum sit & appelletur ju-
stus, noveritq; justè cuiq; pro meritis gratiam
referre. Et idem Chrysof, dicit: providit bo-
nitas Dei, ut in hac brevi & exigua vita agones
essent

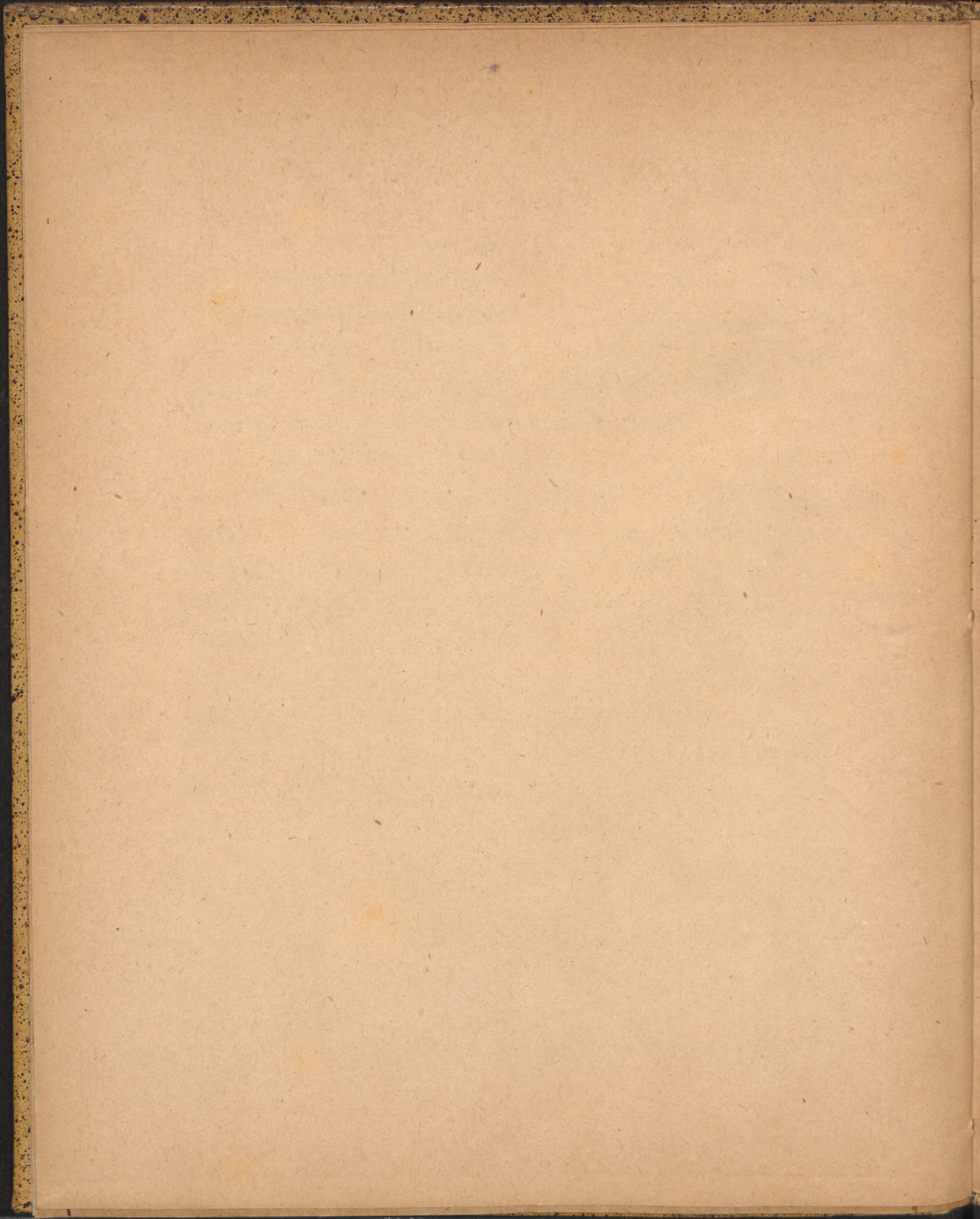
essent ac labores: in illa vero quæ æterna est
corona & præmia meritorum; ut labores qui-
dem citò finirentur: meritorum vero præmia
sine fine durarent. Hac corona æternum dura-
tura insignita est puella mellitissima *Elisabeta*
Varmeiers, cujus anima à corpore separata, a
sanguine Iesu Christi filij Dei redempta, & à
sordibus peccatorum per sacrum baptismatis
fontem purgata, non cum corpore extincta est,
vel ad fictitios Poëtarum Elysios campos trans-
ijt, vel de hoc corpore in aliud migravit; sed
in manu Dei est, & ad sanctissimas beatorum
sedes sinumq; Abrahæ perducta est, ubi requie-
scit, donec in die novissimo cum corpore reu-
niatur. Cæterum vitam ingressa est piè defun-
cta virguncula nostra anno proximè elapso
sexcentesimo supra millesimum trigesimo, se-
ptimo septembris, paulò ante sextam vesperti-
nam, prognata ex præcipuis & honestissimis
parentibus. Patrem enim habuit virum Cla-
rissimum ac consultissimum *Dn. Theodorum*
Varmeierum J. U. D. judicij Provincialis &
Consistorij Ecclesiastici Advocatum & procu-
ratorem solertissimum, amicum nostrum ho-
norandum: matrem vero fœminam virtutibus
cum sexum decentibus conspicuam & piam
Elisa-

Elisabetham Piel. Avus illi Paternus fuit Vir amplissimus & consultissimus *Dn. Jacobus Var-mejerus* J. U. L. & Reverendissimi ac Illustrissimi quondam Episcopi Osnaburgensium & Verdenfium, *Dn. Philippi Sigismundi* Ducis Brunswicensis & Lunæburgensis Consiliarius ac Gogravius per annos benè multos celeberrimus. Aviam paternam habuit *Catbarinam Storckiam*, matronam virtutibus sexum fœmineum condecorantibus insignem, ex per vetusta *Storckiorum & Rinteliorum* in Westphalia celeberrimis familijs progenitam, adhuc cum mundi hujus difficultatibus colluctantem. Avo materno nata fuit *Jacobo Piel* cive quondam hujus Urbe primario & templi apud nos Mariani præfecto industrio & fideli. Avia materna *Tilsche Dossen* matrona pia & honesta, quæ adhuc annis gravis vitam hanc trahit.

His majoribus ac parentibus laudatis nata piè defuncta nostra, longiori vita, si humano more loqui velimus, digna fuisset, verùm non ita placuit illi, à quo primum vitam accepit. Erepta ergo est præsertim hisce miserrimis temporibus, ne malitia mutaret intellectum ipsius ac dolus deciperet animum ejus, morbo infantili ætati familiari, dentitio nimirum,
qui

qui saepe gravia Symptomata secum trahit, ut-
potealui fluxus, convulsiones & similia alia,
qua tenellum hoc corpusculum diu sustinere
non potuit. Hisce igitur malis per integrum
octiduum exercita nudius tertius inter unde-
cimam & duodecimam meridianam placidè
obdormivit. Cum autem parentes constitue-
rint filiola suæ exanime corpusculum hodiè
hora prima pomeridiana in templo Mariano
terræ mandare, ideo rogo omnes jurisdictionem
Academicam agnoscentes cujusq; sint or-
dinis ut hodiè dicta hora in templo Mariano
ad exequias agendas frequentes conveniant eas
præsentia sua cohonestent, & sortis miseræ me-
mores Ecclesiam & Academiam niduli Halcyo-
nij instar fluctuantem Deo summo Rectori
pijs precibus commendent. P. P. Sub Sigillo
Rectoratus nostri ipso die Bartholomæi qui
fuit 24. Augusti Anno 1631.

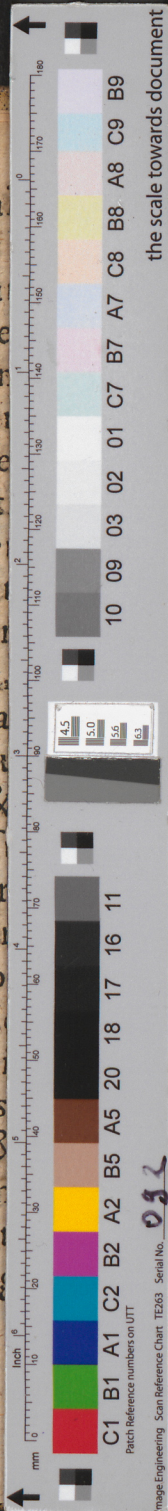

reliquum solatij esset, si spes a
cissimæ post tot ærumnas illis
etè itaq; post Apostolum Igna
hac vita tantum in Christo spe
biliore sumus omnibus homin
non resurgunt, edamus, bibam
morimur? Hoc vero modo affe
discrimen erit inter nos & best
rum nullam habentes ratione
lem appetitum habent? destit
ratione, mentem intus gubern
ctat doctrina Chrysof. Quum
justum premi & vexari aduersa
innumerabilibus aduersitatibus
dic ipsi, nisi esset resurrectio &
quaquam Deus tanta mala pass
fruitum, sineret hinc demigrar
est, quod aliam ipsi vitam par
hac suaviorem, ac multo optab
vero qua ratione id consisteret,
multos præsentem hanc vitam
re passus est, justos vero multos
bilibus reliquit malis: cum sit &
stus, noveritq; justè cuiq; pro
referre. Et idem Chrysof, dicit
nitas Dei, ut in hac brevi & exig

A 3

a feli
re Re
Si in
mifera
ortui
enim
quod
uturo
arna
sunt
c spe
ideris
ne, &
nire;
, ne
bono
num
sente
nim
obos
lege
nera
ur ju
tiam
bo
ones
flent